

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoPr/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121248665
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121248665.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: L. P. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, P. V., proti žalovanému: Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 3998/9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36631124, o zaplatenie 1.076,79 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 08.09.2021, č. k. 10Cpr/4/2021-154, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že žalobu zamietol a žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný v priebehu konania akceptoval právny názor žalobcu v tom zmysle, že mu v mesiaci január 2020 za predmetných 15 dní mala byť vyplatená náhrada mzdy nie z titulu dovolenky, ale z titulu prekážok na strane zamestnávateľa a na základe toho mu vo výplate za mesiac máj 2021, teda v mesiaci jún 2021 - v najbližšom možnom výplatnom termíne po skončení pracovného pomeru so žalobcom, bola vyplatená náhrada mzdy za predmetných 15 dní dovolenky, ktorá mala byť pôvodne žalobcom čerpaná v mesiaci január 2020. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že vo výplate za mesiac január 2020 mal okrem iného žalobca zo strany žalovaného vyplatenú náhradu mzdy za dovolenku v rozsahu 127,50 hodín, t.j. za 17 dní, čo zodpovedá tomu, že žalovaný mal pôvodne čerpať dovolenku v dňoch 02. a 03. 01. a následne od 13. do 31.01. roku 2020, s tým, že tento nárok bol celkovo žalobcovi priznaný vo výške 1 076,79 Eur brutto. Z toho okresný súd vypočítal, že na jeden deň dovolenky pripadala suma 63,34 Eur, čo zodpovedá aj sume, v ktorej zbral čiastočne žalobca žalobu späť, konkrétne za dva dni dovolenky čerpanej v dňoch 02. a 03.01.2020, spolu vo výške 126,68 Eur. Zároveň v predmetnej výplatnej páske bola uvedená aj suma priemerného zárobku 8,4454 Eur, čo zodpovedá priemernému zárobku za jeden deň v sume 63,34 Eur. Pokiaľ žalobca pôvodne svoj peňažný nárok uplatnený v danom konaní kvalifikoval ako nárok na náhradu škody, nemohol byť žalobca v konaní úspešný, keďže do momentu, kedy prekvalifikoval tento svoj nárok, nepreukázal v konaní kumulatívne splnenie všetkých zodpovednostných predpokladov, v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Po zmene žaloby - právnej kvalifikácie žalobou uplatneného nároku, sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 950,11 Eur titulom náhrady priemernej mzdy za obdobie od 13.01. do 31.01.2020, z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa. Teoreticky by takýto nárok žalobcu mohol byť dôvodný, avšak nie za situácie, ktorá bola preukázaná v súdnej veci, t.j. že žalovaný v priebehu konania žalobcovi uhradil v najbližšom výplatnom termíne po skončení pracovného pomeru medzi žalobcom a žalovaným náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku v rozsahu predmetných 15 dní dovolenky

v mesiaci jún 2021, čo nebolo medzi stranami sporné a zároveň za situácie, keď žalovaný v rámci svojej obrany v tomto súdnom konaní si voči žalobcovi uplatnil nárok na vrátenie náhrady mzdy za dovolenku v sume jeho priemerného zárobku, ktorá mu bola vyplatená v mesiaci február 2020, ktorá pôvodne mala byť čerpaná v mesiaci január 2020 od 13.01. do 31.01.2020 v rozsahu 15 dní. Okresný súd túto obranu žalovaného vyhodnotil len ako kompenzačnú námietku žalovaného, keď žalobca bol povinný vrátiť žalovanému túto sumu, a teda od tohto momentu je s vrátením sumy 950,11 Eur v omeškaní (63,34 Eur x 15 dní), čo presne zodpovedá nároku, ktorý si žalobca voči žalovanému uplatnil v zmysle pripustenej zmeny žaloby, a teda tieto vzájomné nároky žalobcu a žalovaného sa v tomto zmysle v celej výške kryli. Z uvedeného dôvodu okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Poukázal na to, že nevykonaním ako dôkaz zvukovú nahrávku zo dňa 10.01.2020 predloženú žalobcom, ktorou malo byť preukázané, že mu malo byť nariadené čerpanie dovolenky v dňoch 13.01. až 31.01.2020, hoci on s tým nesúhlasil. Vzhľadom na to, že žalovaný si už v konaní osvojil názor žalobcu, že nebol daný z jeho strany súhlas s čerpaním dovolenky v rozhodnom období, neprešlo testom proporcionality, najmä vo vzťahu k potrebnosti vykonania takéhoto dôkazu. Rozhodnutie oprel o ust. § 111 ods. 1, 5; § 112 ods. 2; § 113 ods. 2; § 116 ods. 1, 2, 3; § 117; § 142 ods. 3 Zákonníka práce; § 147 ods. 2 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol a procesné zavinenie na zastavení konania v časti, v ktorej zobral žalobca žalobu späť čiastočne by tiež bolo na ťarchu žalobcu, v zásade by žalovaný mal nárok na náhradu trov konania, avšak súd prihliadol k dôvodu, na základe ktorého súd žalobu zamietal, t.j. akceptáciu kompenzačnej námietky žalovaného uplatnenej v konaní, na základe čoho súd s poukazom na spravodlivé usporiadanie vzťahov strán sporu nárok na náhradu trov nepriznal žiadnej zo strán sporu.

3. Proti rozsudku sa odvolal žalobca v zákonom stanovenej lehote. Žiadal rozhodnutie okresného súdu zmeniť alternatívne zrušiť. Namietal, že okresný súd zamietnutím žaloby žalobcu legalizoval až dva neplatné právne úkony. Nariadením čerpania dovolenky zamestnancovi počas trvania prekážok na strane zamestnávateľa v dňoch 13.01.2020 do 31.01.2020 sa žalovaný dopustil porušenia ustanovení Zákonníka práce. Postup súdu nebol nezávislý a nestranný, čo bolo porušením Ústavy SR a okresný súd nesprávnym procesným postupom porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie, čím by bol porušený čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Namietal, že okresný súd sa počas celého konania nezaoberal otázkou, či sa žalobca bezdôvodne obohatil, a žalobca tento dojem nenadobudol počas celého súdneho konania. Ak by žalobca svoje práva na súde neuplatnil, tak by žiadne doplatenie nebolo. Súd rozhodol zmätočne a nesprávne, keď mu nepriznal omeškanie, ani trovy súdneho konania a v odôvodnení argumentuje napr. ust. § 116 Zákonníka práce (bod 13. odôvodnenia rozsudku). Poukázal na to, že nárok na dovolenku za rok 2019 nemôže vzniknúť v roku 2021. Zákonník práce neumožňuje pridelovať zo strany zamestnávateľa dovolenku spätne. Podľa názoru žalobcu sa jedná o zmätočné spájanie ustanovení Zákonníka práce so skutkovým a právnym stavom. Žalobca považuje odôvodnenie rozhodnutia za zmätočné, celé konanie za zmätočné a celé konanie na okresnom súde za konanie, ktoré je v rozpore so zásadami procesného práva, keď pristúpil k procesnej obrane žalovaného. Poukázal na to, že sa domnieva, že ak mu bola vyplatená dovolenka navyiac, nad rozsah ustanovení Zákonníka práce a táto dovolenka mu bola zamestnávateľom určená v rozsahu 15 dní oproti ustanoveniam o minimálnej dovolenke v roku 2021, tak mu bola táto dovolenka určená za kalendárny rok 2021, alebo spätne za rok 2019 mu zamestnávateľ nemôže dovolenku určovať. Žalobca má za to, že sa bezdôvodne neobohatil. Ďalej namietal, že okresný súd sa v konaní, ani v odôvodnení rozsudku nezaoberal a ani neskúmal, či k bezdôvodnému obohateniu žalobcu došlo. Žalobca ani žalovaný žiadnu hmotnoprávnu námietku ani kompenzačnú námietku nevzniesli. Po zaplatení navyiac dovolenky sa majetok žalobcu nezmenšil (po rozhodnutí súdu sa zmenšil o úroky z omeškania a trovy konania), a preto zmenil právnu kvalifikáciu návrhu a nežiadal rozhodnúť o žiadnej škode, ale len o náhrade mzdy. Podľa názoru žalobcu je naplnený odvolací dôvod aj podľa ust. § 365 písm. f) CSP, keď okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ak žalovaný navrhuje zamietnuť žalobný návrh počas celého súdneho konania a neuznáva ho, ako dôvodne podaný, nie je možné kompenzáciu uplatniť. Uplatnenie kompenzácie súdom je v prípade neuznania nároku zo strany žalovaného porušením procesného práva. Postup súdu považuje žalobca za rozporný s normami procesného práva, pretože nepripustil ani vykonanie dôkazu zvukovej nahrávky. Namietal konanie žalovaného, ktorý sa na základe protiprávných úkonov snažil dosiahnuť pre neho úspech v spore, čo sa žalobcovi javí ako konanie v rozpore s ustanoveniami čl. 5 CSP.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní, že súd nemal prihliadnuť na kompenzačnú námietku. Žalovaný má za to, že pôvodne uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody, bol v celom rozsahu nedôvodný, nakoľko žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal splnenie všetkých

zodpovednostných predpokladov v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Po zmene petitu sa žalobca domáhal nároku na náhradu mzdy vo výške 950,11 Eur za obdobie od 13.01. do 31.01.2021. Tento jeho nárok bol zjavne nedôvodný, nakoľko v predmetnom období bol PN. Žalovaný v písomnom podaní jasne uviedol, že od 12.02.2020 do 01.02.2021 bol žalobca PN. Okresný súd vzhľadom na vyjadrenia žalobcu ustálil, že išlo len o písaciu chybu v petite a žalobca sa zmenou petitu v skutočnosti domáhal zaplatenia náhrady mzdy vo výške 950,11 Eur za obdobie od 13.01. do 31.01.2020. Poukázal na to, že žalobcovi vyplátili v priebehu konania v najbližšom výplatnom termíne po ukončení pracovného pomeru s ním náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku, a to v rozsahu predmetných 15 dní dovolenky (konkrétne v mesiaci jún 2021), čo medzi stranami sporu nebolo sporné. Zároveň v rámci svojej obrany v konaní pred okresným súdom uplatnili nárok na vrátenie zaplatenej náhrady mzdy za dovolenku, ktorá bola zaplatená žalobcovi v mesiaci február 2020 a mala byť čerpaná od 13.01. do 31.01.2020 v rozsahu 15 dní. Nárok žalobcu a nárok žalovaného sa v plnom rozsahu kryli, čo v konaní bolo preukázané. Žalobca nárok žalovaného na vrátenie zaplatenej náhrady mzdy za dovolenku za obdobie od 13.01. do 31.01.2020, ktorá mu bola vyplatená v mesiaci február 2020 v konaní pred okresným súdom nespochybňoval, pričom vyplatenie tejto náhrady mzdy žalobcovi bolo preukázané výplatnou páskou žalobcu za január 2020. Okresný súd obranu žalovaného správne posúdil ako kompenzačnú námietku a žalobu zamietol.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Preskúmaním veci a podstatných odvolacích námietok žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne v celom rozsahu. Okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na jeho základe dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré sú relevantné pre posúdenie danej veci, a na takto zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne normy. Rozhodnutie je preskúmateľné, riadne odôvodnené, zároveň je aj spravodlivé. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní nepovažoval odvolací súd za dôvodné, keď odvolanie neobsahovalo takú argumentáciu, ktorá by konkrétne vyvrátila správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa už okresný súd vysporiadal s relevantnými námietkami žalobcu uvedenými v predmetnom odvolaní. Žalobcu v odvolaní neuviedol iné, nové skutočnosti, ako tie, ktoré uvádzal v priebehu konania na súde prvej inštancie a okresný súd sa s nimi podrobne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia.

8. Žalobca v odvolaní namietal závery a tvrdenia okresného súdu uvedené v odôvodnení rozhodnutia, pretože podľa neho nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, nezohľadňujú skutkový stav, ako aj vyjadrenia, prednesy a námietky žalobcu a k nim predložené dôkazy, žalobca považuje odôvodnenie rozsudku za zmatečné, celé konanie za zmatečné, ktoré je v rozpore so zásadami procesného práva, okresný súd sa nevysporiadal s obranou žalobcu, ale pristúpil k procesnej obrane žalovaného. Odvolací súd sa s týmito námietkami žalobcu nestotožňuje. Z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že integrálnou súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z článku 6 ods. 1 Dohovoru možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

9. Aj Najvyšší súd SR v uznesení z 15.07.2010, sp.zn. 5Cdo/106/2010 uviedol, že to, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola v odôvodnení rozhodnutia daná odpoveď. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruis Toria proti Španielsku z 09.12.1994, séria A, č. 303-A, s. 12, §29; Hiro Balani proti Španielsku z 09.12.1994, séria A, č. 303-B; Georgia Dis proti Grécku z 29.05.1997; Higgins proti Francúzsku z 19.02.1998).

10. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vyhotovil rozsudok v súlade s vyššie uvedeným a v súlade s ustanovením §220 ods. 1, 2 C.s.p.; uviedol, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil, jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil.

11. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že právo žalobcu na spravodlivý proces porušené nebolo; toto právo predpokladané čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe nesubsumuje záruku úspechu v konaní a neplynie z neho ani povinnosť súdu vyjadriť sa ku každému, v konaní prednesenému nepodstatnému argumentu, tak ako to namietá žalobcu v odvolaní.

12. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že okresný súd podľa jeho názoru legalizoval až dva neplatné právne úkony, ide o tvrdenia účelové a nedôvodné. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je totiž zrejme, že až potom, čo žalobca zmenil právnu kvalifikáciu žalobou uplatneného nároku, keď sa ďalej v konaní domáhal zaplata sumy 950,11 Eur titulom náhrady priemernej mzdy za obdobie od 13.01. 31.01.2020 z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa, by bol takýto nárok žalobcu dôvodný. Pôvodne si žalobca uplatňoval nárok z titulu náhrady škody v tej istej sume za to isté obdobie spolu s príslušenstvom. V priebehu konania však žalovaný akceptoval právny názor žalobcu s tým, že v mesiaci január 2020 za predmetných 15 dní mala byť žalobcovi vyplatená náhrada mzdy nie z titulu dovolenky, ale z titulu prekážok na strane zamestnávateľa, a preto vo výplate za mesiac máj 2021 (v mesiaci jún 2021 - v najbližšom možnom výplatnom termíne po skončení pracovného pomeru so žalobcom) bola žalobcovi vyplatená náhrada mzdy za predmetných 15 dní nevyčerpanej dovolenky, ktorá mala byť pôvodne žalobcom čerpaná v mesiaci január 2020 bez súhlasu žalobcu.

13. Ani ďalšia odvolacia námietka žalobcu, a to že žalovaný, ani žalobca v konaní nevzniesli kompenzačnú námietku, a preto nie je možné kompenzáciu v konaní, uplatniť, a to aj z dôvodu, že žalovaný neuznal nárok žalobcu, nie je dôvodná. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne vyhodnotil obranu žalovaného ako kompenzačnú námietku, keď žalovaný v rámci svojej obrany si voči žalobcovi v konaní uplatnil nárok na vrátenie náhrady mzdy za dovolenku v sume jeho priemerného zárobku, ktorá mu bola vyplatená v mesiaci február 2020, ktorá pôvodne mala byť čerpaná v mesiaci január 2020 od 13.01 do 31.01.2020 v rozsahu 15 dní. Nárok žalovaného bol voči žalobcovi uplatnený v tej istej výške (950,11 Eur s príslušenstvom), a žalobca najneskôr nasledujúci deň po výplate predmetnej náhrady mzdy za dovolenku dňa 14.02.2020, t.j. od 15.02.2020 bol taktiež povinný vrátiť žalovanému tú istú sumu, ktorá mu bola pôvodne vyplatená ako náhrada mzdy za dovolenku, a teda od tohto momentu bol s vrátením sumy 950,11 Eur v omeškaní. Je teda zrejme, že vzájomné nároky žalobcu a žalovaného sa v celej výške kryli, keď nárok na náhradu mzdy za dovolenku, ako aj nárok na náhradu mzdy za prekážky na strane zamestnávateľa sa v zmysle ustanovení Zákonníka práce poskytujú v rovnakej výške, a to v sume priemerného zárobku zamestnanca, tak ako na to správne poukázal okresný súd.

14. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v bode 14. dostatočne vysporiadal s kompenzačnou námietkou žalovaného a odvolací súd sa s jeho úsudkom v plnom rozsahu stotožňuje. Právny názor žalobcu, v zmysle ktorého je možné túto námietku uplatniť len v prípade, ak žalovaný uzná nárok žalobcu úplne alebo sčasti, nie je dôvodný. Žalovaný tým, že žalobcovi vyplatil náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku v rozsahu predmetných 15 dní dovolenky v mesiaci jún 2021, uspokojil nárok žalobcu, čo nebolo medzi stranami v konaní sporné. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd dostatočne prejudiciálne posúdil otázku nespornosti pohľadávky z hľadiska všetkých aspektov potrebných na vyhodnotenie, či táto pohľadávka existuje alebo nie (oprávnenosť pohľadávky/právna existencia pohľadávky), a následne po tomto zistení v závislosti od jeho posúdenia rozhodol o dôvodnosti procesnej obrany spočívajúcej v kompenzačnej námietke vznesenej zo strany žalovaného. Tento názor zastáva aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej „sporná“ pohľadávka (t.j. jednostranné započítanie pohľadávky, ktorú druhá strana neuznáva) nepredstavuje prekážku v tom,

aby bola uplatnená kompenzačná námietka v konaní a súd túto pohľadávku z hľadiska jej existencie/ oprávnenosti prejudiciálne správne posúdil.

15. Konštatovanie žalobcu v odvolaní, že postup súdu je v rozpore s normami procesného práva, keď okresný súd nepripustil vykonanie dôkazu zvukovej nahrávky, je v kontexte vykonaného dokazovania bezpredmetné. Okresný súd postupoval správne, keď nepripustil vykonanie dôkazu zvukovou nahrávkou, pričom svoj postup okresný súd riadne odôvodnil v bode 15 svojho rozhodnutia. Vykonanie takéhoto dôkazu by bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu nadbytočné a nehospodárne, keď žalovaný v priebehu konania pred okresným súdom nakoniec uznal, že zo strany žalobcu nebol daný súhlas s čerpaním dovolenky od 13.01. do 31.01.2020.

16. Argument žalobcu, že k údajnému plneniu nároku žalobcu žalovaný pristúpil až po viac ako roku titulom neplatného právneho úkonu - pripísania novej dovolenky za rok 2019 v roku 2021 v rozpore s ustanoveniami Zákonníka práce a rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania so zamestnancami, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodný a právne irelevantný. Z odôvodnenia okresného súdu v bode 14. odvolaním napadnutého rozsudku je zrejмый výklad a posúdenie celkového podstatného skutkového stavu ohľadom žalobcom uplatneného nároku na náhradu mzdy, s ktorým skutkovým záverom ako aj právnym záverom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Odvolací súd aj ďalšie žalobcom tvrdené okolnosti uvedené v odvolaní považuje za právne irelevantné pre rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu mzdy, a preto sa nimi bližšie nezaoberal.

17. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ohľadne, ktorého žalobca v odvolaní neuviedol žiadnu konkrétnu odvolaciu argumentáciu a okresný súd správne aplikoval ust. § 255 ods. 1, 2 CSP.

18. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehotá plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.